

ТРЕБА ТАК БАГАТО

Р. Поповіч

1. Тре_ ба так ба_ га_ то ма_ ти си_ ли, щоб не по_ то_
2. В не_ бо по_ ле_ тів би я до Бо_ га та і за_ ли_
3. Лю_ бий мій Спа_ си_ те_ лю І_ су_ се! Дай мо_ їй ду_
4. Хо_ чу я в мо_ лит_ ві про_ бу_ ва_ ти сер_ цем зав_ жди

нуть у мо_ рі зла, де ме_ ні діс_ та_ ти ві_ ри
шив_ ся б на_ зав_ жди. Зна_ ю до Спа_ си_ те_ ля до_
ші ти біль_ ше сил, по_ бо_ ро_ ти всі грі_ ха спо_
ли_ нуть в не_ бе_ са щоб там віч_ не щас_ тя й ра_ дість

кри_ ла знявсь і по_ ле_ тів: про_ шай зем_ ля.
ро_ гу. Сер_ цем ли_ ну я не_ раз ту_ ди.
ку_ си та під_ ня_ тись в не_ бо і без крил.
ма_ ти де не_ тлін_ ня, Бо_ жа, де кра_ са.